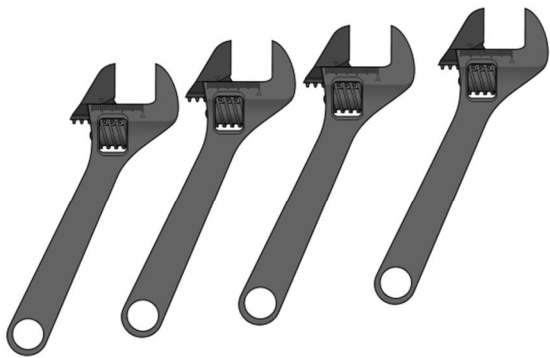

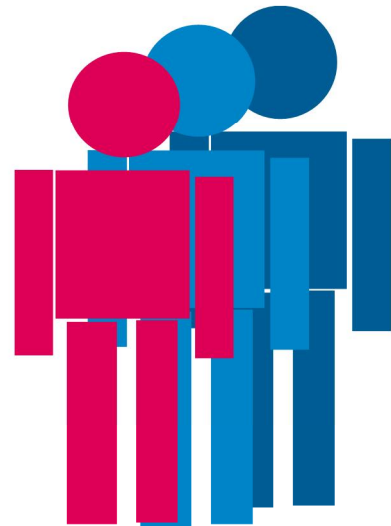
TYÖMARKKINAT HELSINGISSÄ VUONNA 2015

Työpaikkoja 411 000

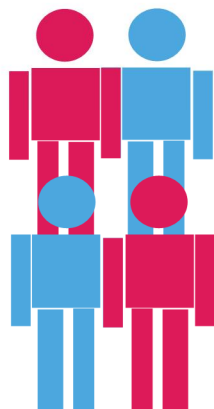
Työllisyysaste TK
72,4 %

Työllisiä 316 000

Työttömyysaste TEM
12,5 %

Työttömiä 41 700

Helsingin työmarkkinoiden analyysi perustuu työpaikkojen ja työllisyyden tarkastelussa pääosin Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietoihin. Taulukoiden 1–5 ja kuvioiden 1–4 lähde on työvoimatutkimus, kuvioiden 6–10 lähde on työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilasto. Työttömyyden tarkastelussa on käytetty pääasiallisena aineistona työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietoja.

Painopiste työmarkkinoiden tarkastelussa on niiden rakenne vuonna 2015 sekä viimeaikainen kehitys, ilmiökohtaisesti käytetään myös pidempiä aikasarjoja. Helsingin tietoja verrataan monessa ilmiössä pääkaupunkiseutuun, Helsingin seutuun ja koko maahan.

Työpaikat luvun on kirjoittanut yliaktuaari Juha Suokas, *Työvoima tarjonta* luvun tutkija Minna Salorinne. Katsauksessa käytetyt tilastoaineistot on kuvattu tarkemmin takakannen laatuselosteessa.

Sisältö:

1. Työpaikat	2
Työpaikkamäärä	2
Elinkeinorakenne	2
Helsingin elinkeinotoiminnan erikoistuminen	4
2. Työvoiman tarjonta	6
Työllisyys	6
Epätyypilliset työsuhteet	6
Työttömyyden kehitys kahdella mittaustavalla	8
Alueellinen työttömyystilanne TEM:n tilastojen valossa	9
Nuorten työttömyystilanne	12

1. Työpaikat

Työpaikkamäärä

Helsingin oli 411 300 työpaikkaa¹ vuonna 2015 Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen mukaan. Työpaikkamäärä pysyi ennallaan verrattuna edelliseen vuoteen. Koko pääkaupunkiseudun² työpaikkamäärä oli 656 300 ja koko Helsingin seudulla³ työssä käyvien määrä oli 753 800. Kaikista maan työpaikoista 17 prosenttia sijaitsi maan pääkaupungissa. Pääkaupunkiseudun osuus kaikista työpaikoista oli 27 prosenttia ja koko Helsingin seudun osuus 31 prosenttia.

Taulukko 1. Työpaikat Helsingissä, pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla ja koko maassa 2000–2015

	Koko maa	Helsingin seutu	Pääkaupunkiseutu	Helsinki
2000	2 335 400	672 900	582 300	385 000
2001	2 367 200	689 300	599 600	401 200
2002	2 372 300	690 400	600 000	391 800
2003	2 364 900	686 000	593 000	384 400
2004	2 364 700	687 100	593 400	380 800
2005	2 400 800	695 700	600 200	381 200
2006	2 443 500	712 700	611 300	395 000
2007	2 491 600	729 300	630 000	403 600
2008	2 530 900	750 700	650 900	413 200
2009	2 457 200	738 000	638 100	408 400
2010	2 447 500	738 000	636 800	407 700
2011	2 473 700	744 700	643 200	408 000
2012	2 483 200	751 500	648 700	412 700
2013	2 456 700	753 500	654 300	417 300
2014	2 447 200	746 400	647 700	411 200
2015	2 436 800	753 800	656 300	411 300

Elinkeinorakenne

Helsingin elinkeinorakennetta dominoivat palvelualat, joiden kokonaisuus työpaikoista nousi huomattavan korkeaksi eli 88 prosenttiin. Vuonna 2015 kaupan ja muiden markkinapalvelujen⁴ osuus työpaikoista oli 61 prosenttia. Julkisten palvelujen⁵ osuus oli 27 prosenttia, kun teollisuuden, energia- ja vesihuollon ja rakennustoiminnan yhteinen osuus jäi 11 prosenttiin.

Helsingin elinkeinorakenne eroaa huomattavasti koko maan rakenteesta. Koko maassa kaupan ja muiden markkinapalvelujen osuus työpaikoista ”jäi” 45 prosenttiin, kun jalostuksen osuus työpaikoista ”nousi” koko maassa 21 prosenttiin. Helsingin kannalta merkityksettömien alkutuotannon alojen työpaikkojen osuus oli

¹ Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen vuosikeskiarvo

² Helsinki, Espoo, Vantaa ja Kauniainen

³ Pääkaupunkiseutu, Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Sipoo, Tuusula, Vihti, Mäntsälä ja Pornainen

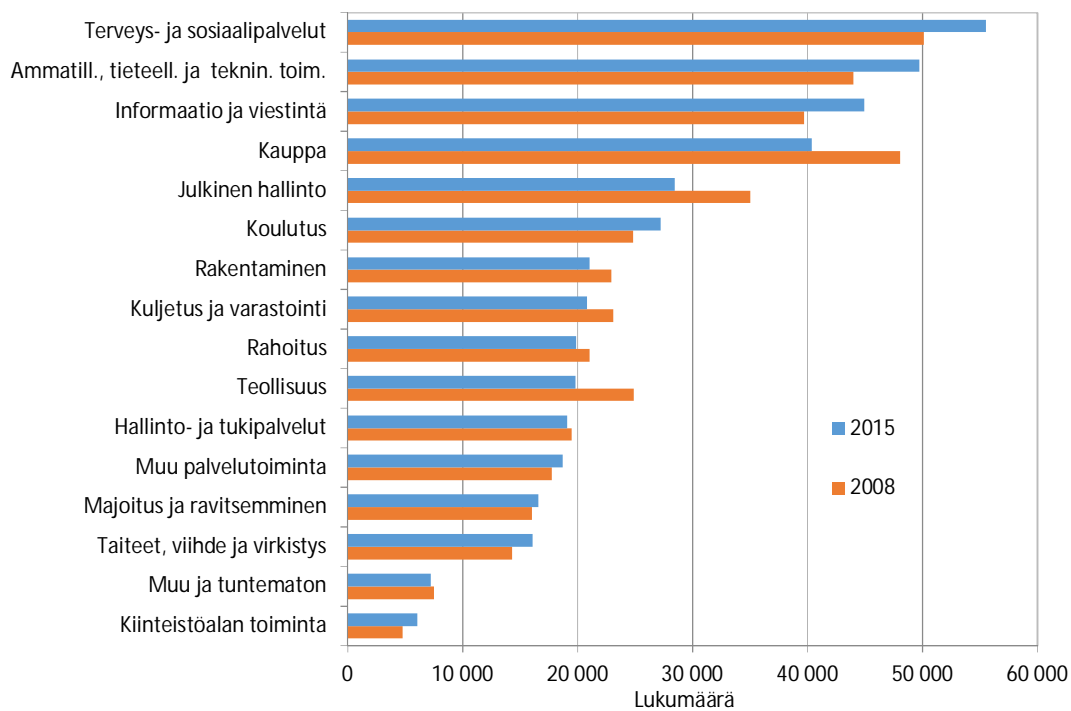
⁴ Liikenne, majoitus ja ravitseminen, informaatio ja viestintä, rahoitus, kiinteistöala, ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, taiteet, viihde ja virkistys sekä muut palvelualat

⁵ Julkinen hallinto, koulutus sekä sosiaali- ja terveyspalvelut

koko maassa neljä prosenttia. Julkisten palvelujen osuus työpaikoista oli koko maassa hieman Helsingin lukua korkeampi eli 28 prosenttia.

Helsingin elinkeinorakenne on sangen monipuolinen yhdenkään päätoimialan nousematta hallitsevaan asemaan. Neljä merkittävintä toimialaa, 9,8–13,5 prosentin työpaikkaosuuksin, olivat terveys- ja sosiaalipalvelut (55 500 työpaikkaa), ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta⁶ (49 700), informaatio ja viestintä⁷ (44 900) sekä tukku- ja vähittäiskauppa (40 400). Näiden alojen yhteinen osuus kokonaistyöpaikkamäärästä oli 46 prosenttia. Vähintään viiden prosentin työpaikkaosuuksin seuraaville sijoille nousivat julkinen hallinto, koulutus, rakentaminen, sekä kuljetus ja varastointi.

Kuvio 1. Työpaikat päätoimialoittain Helsingissä 2008 ja 2015

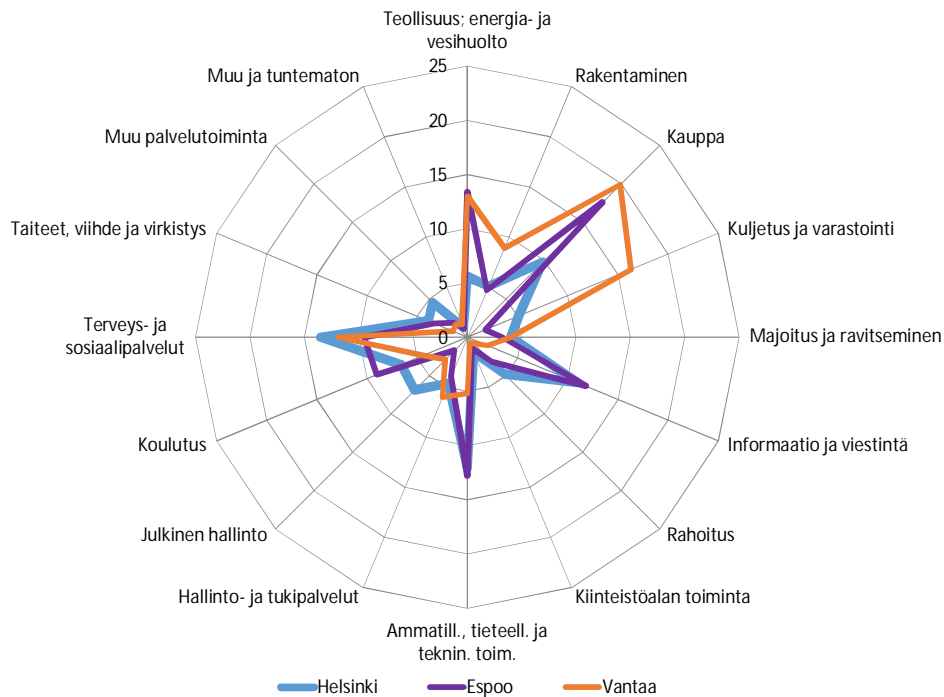
Kun verrataan pääkaupungin toimialarakennetta naapurikaupunkeihin Espooseen ja Vantaaseen havaitaan, että teollisuuden, energia- ja vesihuollon sekä rakentamisen yhteinen osuus kokonaistyöpaikkamäärästä nousi naapureissa huomattavasti korkeammaksi kuin Helsingissä. Helsingin työpaikoista vain joka kymmenes (11 prosenttia) oli jalostusaloilla. Sen sijaan Vantaalla em. toimialojen osuus nousi 22 prosenttiin ja Espoosakin 18 prosenttiin.

Vaikka markkinapalvelujen yhteinen osuus on näissä kolmessa pääkaupunkiseudun kunnassa lähes yhtä korkea (58–61 prosenttia), niin toimialoittaiset erot olivat huomattavat. Espoo ja Vantaa, kummatkin, profiloituvat selvästi Helsinkiä voimakkaammin kauppakaupungeiksi. Vantaalla logistiikkaan liittyvät toimialat nousevat korostetusti esiin. Informaatio- ja viestintäalan työpaikat pääkaupunkiseudulla ovat keskittyneet Helsinkiin ja Espooseen ja Helsinki on rahoitusalan keskittymä. Ammatillisten, tieteellisten ja teknisten alojen osuus työpaikoista on Helsingissä ja Espoossa reilusti kaksinkertainen verrattuna Vantaaseen. Helsingin rooli maan pääkaupunkina näkyy selvästi julkisen hallinnon korkeana työpaikkaosuutena.

⁶ Lakiasiat ja laskentatoimi, liikkeenjohdon konsultointi, pääkonttorien toiminta, arkkitehti- ja insinööripalvelut, tutkimus, mainonta ja muut erikoistuneet liike-elämän palvelut

⁷ Kustannustoiminta, elokuva- ja tv-toiminta, televiestintä sekä tietotekniikkapalvelut

Kuvio 2. Työpaikkamäärän jakauma toimialoittain Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla 2015

Helsingin elinkeinotoiminnan erikoistuminen

Elinkeinotoiminnan tunnusomaisia piirteitä ja painottumista tiettyihin toimialoihin voidaan kuvata toimialoit-
taisen erikoistumisen avulla. Erikoistumisalat ovat käytännössä toimialoja, joiden kysynnästä merkittävä osa
tulee alueen ulkopuolelta muualta maasta tai ulkomailta. Niillä on ratkaiseva merkitys alueen talouden kan-
nalta, sillä merkittävät kasvu- ja supistumisimpulssit kerrannaisvaikutuksineen tulevat alueelle pääasiassa nii-
den välityksellä. Seuraavassa tarkastellaan Helsingin toimialarakenteen erikoistumista suhteessa koko Suo-
meen käyttäen analyysivälineenä ns. sijaintiosamääriin perustuvia toimialoittaisia indeksejä⁸.

Liike-elämän ja hallinnon palvelut ja muut toimistotyöpaikat ovat luonteeltaan ennen kaikkea kommunikaatiointensiivisiä. Niihin liittyy paljon henkilökohtaista kommunikaatiota, joka vaatii työasiamatkoja (kokoukset, asiakastapaamiset, seminaarit jne.). Tästä syystä saavutettavuudella muihin työpaikkoihin on suuri merkitys toimipaikkojen sijoittumiselle.

Helsingin ydinkeskusta ja sitä ympäröivä kantakaupunki muodostavat koko Helsingin seudun samoin kuin koko maan elinkeinotoiminnan ylivoimaisesti vahvimman alueen noin kolmasosan koko seudun ja kymmenyksen koko maan työpaikoista sijaitessa siellä. Kommunikaatiointensiivisten alojen työpaikat ovatkin löytäneet hyvän kasvualustan nimenomaan kantakaupungista ja alojen yritystoiminta on vahvasti keskittynyt sinne. Kantakaupungin työpaikkarakenne määrittää pitkälti myös koko pääkaupungin elinkeinorakenteen erikoistumista.

⁸ Sijaintiosamäärä on laskettu toimialan työpaikkamäärätiedolle. Se kuvaa toimialan työpaikkamääräosuutta alueella suhteutettuna saman ryhmän työpaikkamääräosuuteen koko maassa. Kun tällä tavalla laskettu suhdeluku muunnetaan indeksiksi, se saa arvon 100 kun toimialan työpaikkaosuus on alueella yhtä suuri kuin koko maassa. Indeksien arvo ollessa suurempi kuin 100 on alue erikoistunut kyseiseen toimialaan. Kuvioon on poimittu toimialat, joilla erikoistumisindeksin arvo ylittää 150 eli alat, joiden työpaikkaosuus alueella on vähintään 50 % suurempi kuin koko maassa. Erikoistumisindeksi on laskettu työvoimatutkimuksen vuoden 2015 vuosiaineistosta.

Työmarkkinat Helsingissä vuonna 2015

Helsingin erikoistumisprofiilissa korostuvat pitkälle erikoistuneet palvelualat, jotka useasti liittyvät informaatiosektoriin Näitä aloja ovat elokuva- ja tv-toiminta, mainonta, kustannustoiminta, tietojenkäsittelyalat, sekä tutkimus ja kehittäminen. Elinkeinoelämän kehityksen ja tehokkuuden kannalta merkittävän rahoitustoiminnan samoin laki- ja laskentatoimen sekä liikkeenjohdon konsultoinnin kuin liike-elämälle tukitoimintoja tarjoavien alojen työpaikat ovat myös voimakkaasti keskittyneet tänne. Helsinki toimii myös erittäin vahvana virkistys-, kulttuuri- ja urheilutoiminnan keskittymänä. Helsingillä on myös erittäin vahva rooli maan logistisena keskuksena, joka on paitsi kansallinen tietoliikenteen ja kuljetuksen solmukohta myös kansainvälisen henkilö- ja tavaraliikenteen portti satamansa ansiosta. Tähän liittyen teleliikenne, vesiliikenne ja matkatoimistopalvelut ovat vahvoja erikoistumisaloja. Tämän lisäksi Helsinki toimii päätöksenteko-, hallinto- ja lobbauksen keskuksena, mitä ilmentää julkisen hallinnon ja järjestötoiminnan keskittyminen alueelle.

Kuvio 3. Helsingin elinkeinotoiminnan vahvimmat erikoistumisalat suhteessa koko maahan 2015 (sijaintiosamäärät indeksinä, koko maa=100)

Taulukko 2. Työpaikat Helsingissä, pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla ja koko maassa toimialoittain 2015

	Helsinki	Pääkaupunkiseutu	Helsingin seutu	Koko maa
Kaikki toimialat yhteensä	411 300	656 300	753 800	2 436 800
A-B Alkutuotanto	500	1 000	3 100	109 000
C Teollisuus	19 800	49 200	62 600	328 200
D,E Sähkö, lämpö ja vesihuolto	3 200	5 800	6 500	24 100
F Rakentaminen	21 100	37 200	48 000	168 300
G Tukku- ja vähittäiskauppa	40 400	85 700	101 400	283 800
H Kuljetus ja varastointi	20 800	41 700	46 600	137 200
I Majoitus ja ravitsemistoiminta	16 600	25 400	28 000	87 300
J Informaatio ja viestintä	44 900	62 200	63 600	105 800
K Rahoitus- ja vakuutustoiminta	19 800	24 800	25 400	48 700
L Kiinteistöalan toiminta	6 000	8 300	8 700	24 400
M Ammatill., tieteell. ja teknin. toim.	49 700	72 300	79 100	170 500
N Hallinto- ja tukipalvelutoim.	19 100	30 900	34 400	107 000
O Julkinen hallinto	28 500	34 300	37 500	106 000
P Koulutus	27 200	44 300	51 800	178 700
Q Terveys- ja sosiaalipalvelut	55 500	82 300	100 700	404 500
R Taiteet, viihde ja virkistys	16 100	22 100	23 600	60 900
S Muu palvelutoiminta	18 700	23 000	26 300	73 500
T,U,X Muu ja tuntematon	3 500	5 800	6 300	19 000

2. Työvoiman tarjonta

Työllisyys

Vuonna 2015 Helsingissä oli 316 300 työllistä, mikä oli prosentoin vähemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingin seudulla työllisiä oli 715 300, ja kasvua vuoden takaisesta vajaa puoli prosenttia. Koko maassa työllisiä oli 2 436 800, eli vajaa puoli prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Vuonna 2015 Helsingin työllisyysaste oli 72,4 prosenttia, Helsingin seudun työllisyysaste oli 72,5 prosenttia ja Suomen työllisyysaste oli 68,1 prosenttia. Työllisyysaste on laskettu 15–64-vuotiaasta väestöstä Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tiedoista. Työvoiman ulkopuolella olevien 15–64-vuotiaiden määrä pieneni vuonna 2015 Helsingissä 3 prosentilla vuodesta 2014.

Taulukko 3. Työllinen työvoima Helsingissä, pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla ja koko maassa vuosina 2008–2015

	Helsinki	Pääkaupunkiseutu	Helsingin seutu	Koko maa
2008	308 800	555 300	708 600	2 530 900
2009	310 200	546 100	696 300	2 457 200
2010	306 300	546 900	697 800	2 447 500
2011	309 900	553 100	704 900	2 473 700
2012	311 700	556 900	710 100	2 483 200
2013	318 700	557 400	710 700	2 456 700
2014	319 900	561 800	712 600	2 447 200
2015	316 300	567 600	715 300	2 436 800

Taulukko 4. Työllisyysasteet (15–64-v.) vuosina 2008–2015

	Helsinki	Pääkaupunkiseutu	Helsingin seutu	Koko maa
2008	75,7	76,2	76,1	70,6
2009	74,8	74,1	74,0	68,3
2010	73,6	73,5	73,4	67,8
2011	74,1	73,9	73,9	68,6
2012	73,4	73,6	73,7	69,0
2013	72,7	72,9	73,1	68,5
2014	72,6	72,9	72,8	68,3
2015	72,4	72,8	72,5	68,1

Epätyypilliset työsuhteet

Tässä tarkastelussa tyypillisiksi työsuhteiksi määritellään toistaiseksi jatkuvat kokoaikaiset työsuhteet. Epätyypillisiä työsuhteita ovat kaikki osa-aikaiset ja kaikki määräaikaiset työsuhteet. Työsuhtetilastojen lähde on Tilastokeskuksen työvoimatutkimus. Kaiken kaikkiaan Helsingissä on epätyypillisiä työsuhteita suhteellisesti enemmän kuin koko maassa tai muualla Helsingin seudulla. Epätyypillisten työsuhteiden osuus kaikista työsuhteista oli vuonna 2015 Helsingissä 28 prosenttia, Helsingin seudulla 24 prosenttia ja koko maassa 26 prosenttia. Osuudet säilyivät samana kuin vuosina 2012–2014.

Taulukko 5. Palkansaajien työsuhteet Helsingissä, Helsingin seudulla ja koko maassa vuonna 2015

	Työsuhteet vuonna 2015			Osuus kaikista työsuhteista,		
	Helsinki	Helsingin seutu	Koko maa	Helsinki	Helsingin seutu	Koko maa
Työsuhteet yhteensä	280 900	637 900	2 090 300	100	100	100
Kokoaikatyö yhteensä	235 800	545 400	1 784 400	84	86	85
Osa-aikatyö yhteensä	45 100	92 500	306 000	16	14	15
Jatkuva työ yhteensä	234 900	550 600	1 768 700	84	86	85
Määräaikainen työ yhteensä	45 700	86 500	319 100	16	14	15
Jatkuva kokoaikatyö yhteensä	201 400	482 200	1 549 500	72	76	74
Epätypillinen työ yhteensä	79 200	155 000	538 200	28	24	26
Määräaikainen kokoaikatyö	34 300	62 900	233 900	12	10	11
Jatkuva osa-aikatyö	33 500	68 500	219 200	12	11	10
Määräaikainen osa-aikatyö	11 400	23 600	85 100	4	4	4

Epätypilliset työsuhteet painottuvat voimakkaasti naisiin ja nuoriin. Helsingissä naisista 32 prosenttia ja miehistä 24 prosenttia työskenteli epätypillisessä työsuhteessa vuonna 2015. Toisaalta, epätypillisessä työsuhteessa olevista 60 prosenttia oli naisia ja 40 prosenttia miehiä. Reilu 70 prosenttia alle 25-vuotiaista nuorista helsinkiläisistä työskenteli epätypillisessä työsuhteessa. Myös työuran loppupäässä esiintyy paljon epätypilliset työsuhteita – 28 prosenttia yli 60-vuotiaista palkansaajista.

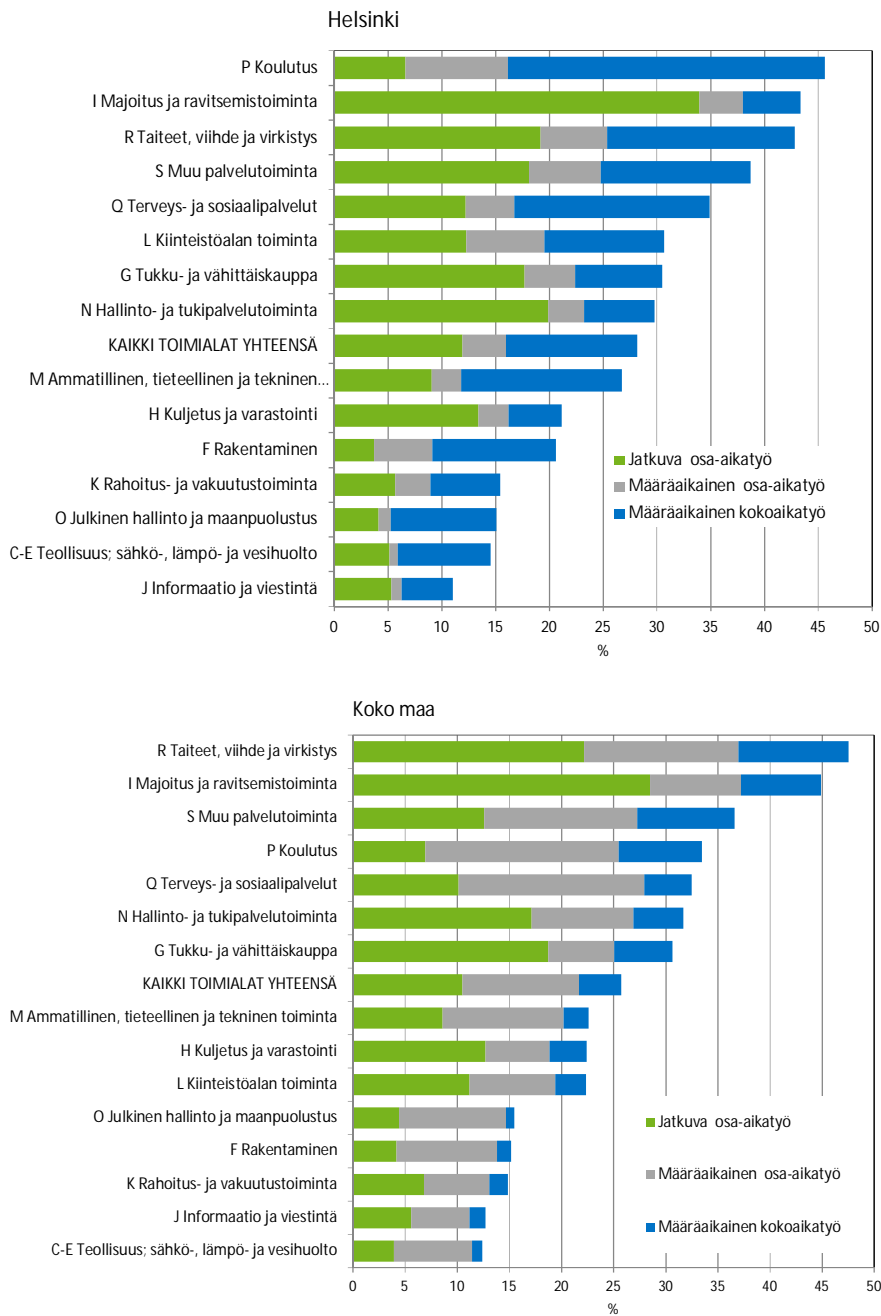
Helsingissä epätypillisiä työsuhteita oli vuonna 2015 erityisen paljon koulutuksessa (46 %), majoitus- ja ravitsemistoiminnassa (43 %), taiteen, viihteen ja virkistyksen alalla (43 %), muussa palvelutoiminnassa (39 %) sekä terveys- ja sosiaalipalveluissa (35 %). Epätypillinen työ on suhteellisen vähäistä informaation, teollisuuden, julkisen hallinnon sekä rahoitus- ja vakuutustoiminnan aloilla, korkeintaan 15 prosenttia kaikista työsuhteista.

Epätypillisen työsuhteen lajit painottuvat eri tavalla eri toimialoilla. Helsingissä 43 prosenttia kaikista epätypillisistä työsuhteista oli *määräaikaista kokoaikatyötä*. Jos verrataan määräaikaisen kokoaikatyön yleisyyttä kaikkiin työsuhteisiin, korkeimmat osuudet osuvat koulutukseen (29 %), terveys- ja sosiaalipalveluihin (18 %) ja taiteen, viihteen ja virkistyksen toimialalle (17 %).

Osa-aikatyö yleistyy tasaisesti ja kaikista epätypillisistä työsuhteista osa-aikatyön osuus on 57 prosenttia; 42 prosenttia oli *jatkuvaa osa-aikatyötä* ja 14 prosenttia *määräaikaista osa-aikatyötä*. Osa-aikatyötä tehdään eniten majoitus- ja ravitsemistoiminnassa, jossa 38 prosenttia kaikista työsuhteista on osa-aikatyötä sekä taiteen, viihteen ja virkistyksen toimialalla (25 %), muussa palvelutoiminnassa (25 %), hallinto- ja tukipalvelutoiminnassa (23 %) sekä kaupan alalla (22 %).

Kuvio 4. Epätäyppilliset työsuhteet toimialoittain Helsingissä ja koko maassa vuonna 2015

Työttömyyden kehitys kahdella mittaustavalla

Virallinen työttömyysaste lasketaan Suomessa Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tiedoista. Työvoimatutkimus perustuu otosaineistoon, ja sen tiedot ovat kansainvälisesti vertailukelpoisia ja käsitteet yhtenäisesti harmonisoituja. Työttömien määrittelyssä korostuu työnhaun aktiivisuus, työttömäksi luokitellun tulee hakea aktiivisesti työtä viimeisen neljän viikon sisällä. Pitkäaikaistyöttömät jäävät usein tämän määrittely ulkopuolelle ja ovat näin aliedustettuja työvoimatutkimuksen aineistossa. Nuorten kohdalla tilanne on päinvastainen, myös työtä hakevat päätoimiset opiskelijat tilastoidaan tässä aineistossa työttömiksi. Tilastokeskus ei julkista työvoimatutkimuksesta kuntatasoista tietoa.

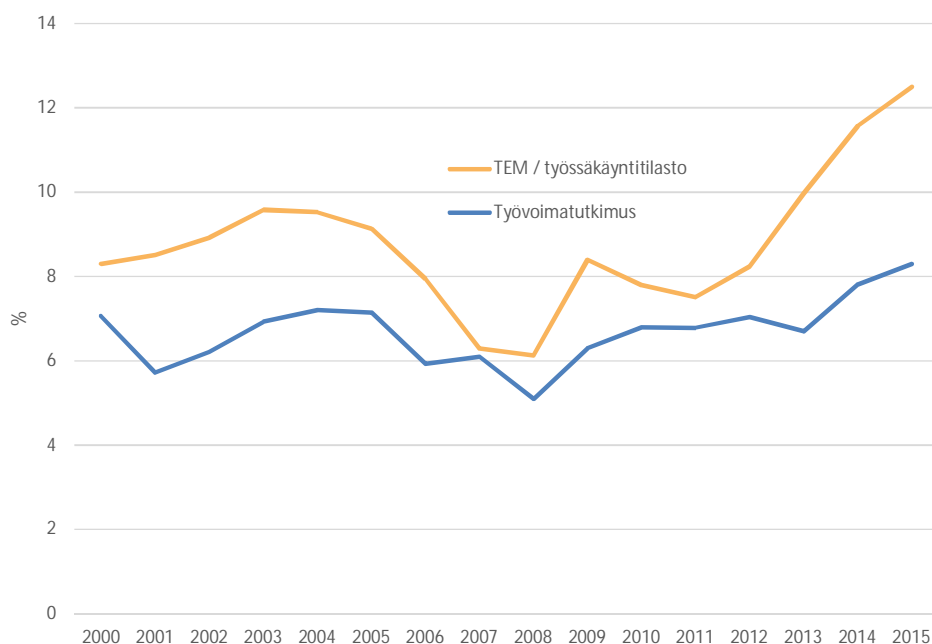
Toinen aineisto työttömyysasteen laskemiseen perustuu työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnvälitystilastoon, joka pohjautuu työ- ja elinkeinotoimistoihin (te-toimisto) rekisteröityneisiin työttömiin työnhakijoihin.

Tässä aineistossa työttömien lukumäärä on korkeampi kuin työvoimatutkimuksessa, koska pitkäaikaistyöttömät lasketaan mukaan. Mitä korkeammaksi pitkäaikaistyöttömien osuus nousee, sitä suuremmaksi ero kahden aineiston välillä kasvaa. TEM:n aineisto tarjoaa kuntakohtaista tietoa työttömyydestä, joten maan sisäinen vertailu onnistuu sen tiedoilla hyvin.

Työttömien lukumäärien vaihtelut vuodesta toiseen ovat Helsingissä työvoimatutkimuksen otosaineiston perusteella varsin suuret, ja tietoja voidaan kuntatasoisesti pitää vain suuntaa antavina. Tämä johtuu paljolti otoksen pienestä koosta. Varsinkin ikäryhmittäisessä tarkastelussa satunnaisvaihtelu saattaa heikentää tiedon luotettavuutta.

Helsingin työttömyysaste oli vuonna 2015 Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietojen mukaan 8,3 prosenttia ja työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietojen mukaan 12,5 prosenttia. TEM:n tieto on joulukuun lopun tieto, jossa työttömien määrä on joulukuusta 2015 ja työvoiman määrä vuoden 2014 lopusta Tilastokeskuksen rekisteripohjaisesta työssäkäyntitilastosta. Näiden kahden mittaustavan mukaan laskettujen työttömyysasteiden ero oli poikkeuksellisen suuri vuonna 2015, tosin trendit ovat samansuuntaisia. Jatkossa tässä raportissa työttömyyden rakennetta tarkastellaan vain TEM:n työnvälitystietojen pohjalta.

Kuvio 5. Helsingin työttömyysaste vuosina 2000–2015 työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) ja Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietojen mukaan

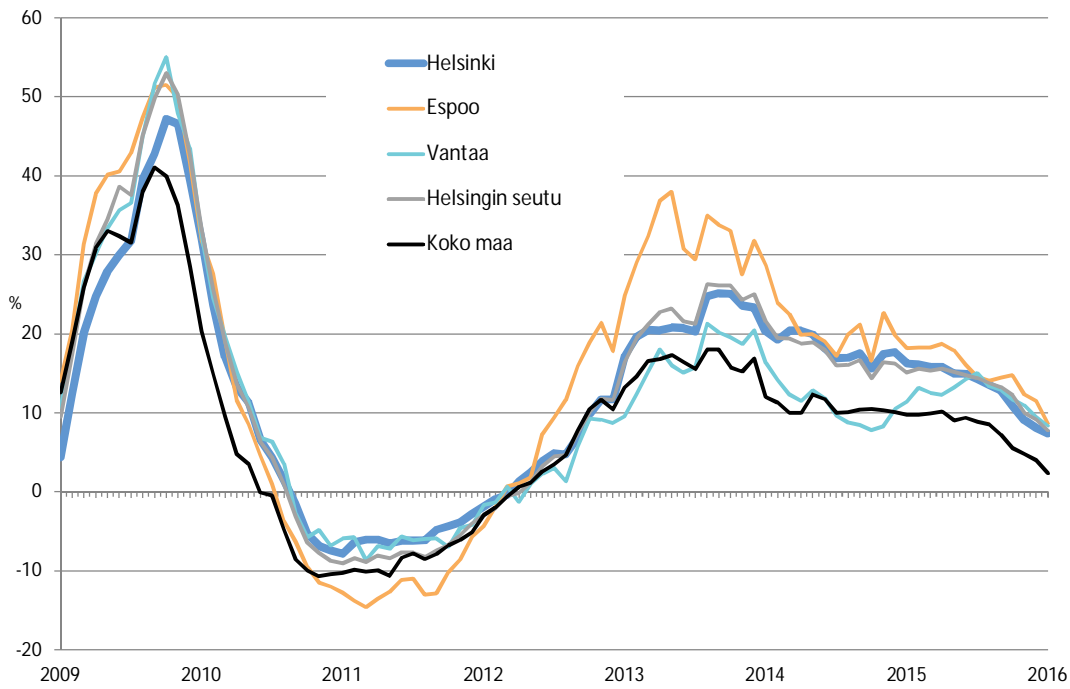
Alueellinen työttömyystilanne TEM:n tilastojen valossa

Talouden taantuma näkyi työttömien määrän kasvussa Helsingissä voimakkaimmin vuoden 2009 loppupuolella. Parin paremman vuoden jälkeen työttömien määrä kääntyi uudelleen kasvuun vuoden 2012 keväällä. Työttömien määrä on kohonnut Helsingissä yhtä jaksaisesti lähes 4 vuotta. Kasvuvauhti oli kiivaimmillaan vuonna 2013, jonka jälkeen kasvu on hiljalleen hiipumassa kuukausi toisensa perään.

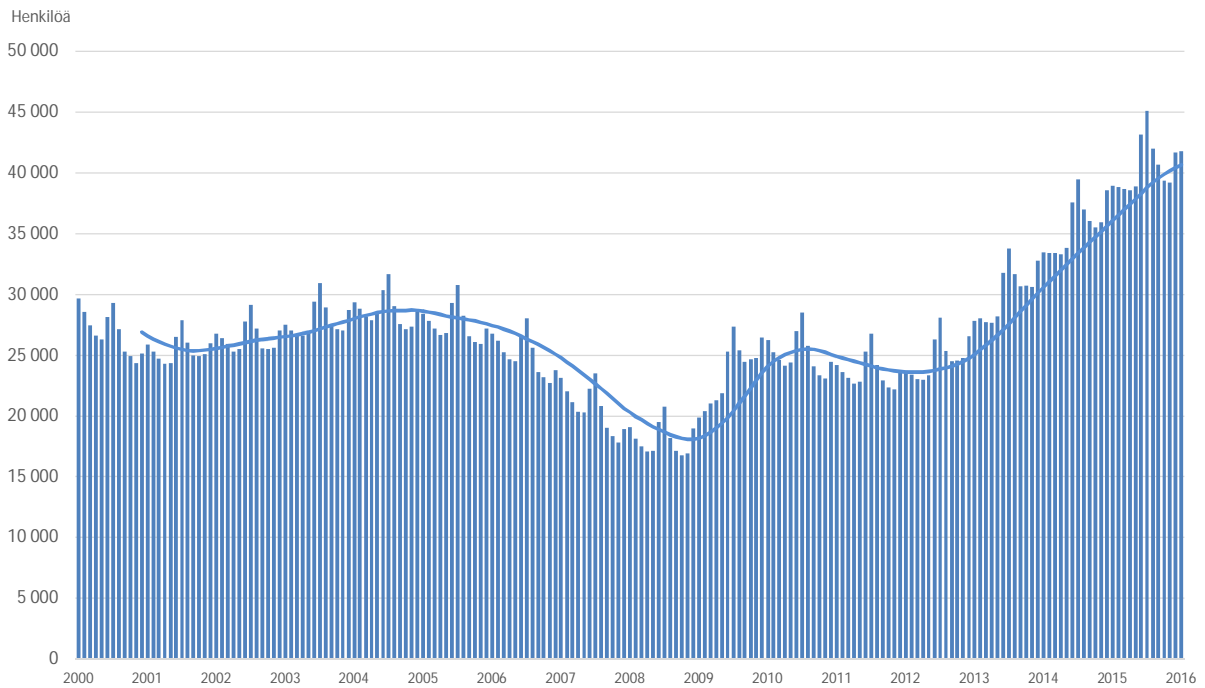
Vuonna 2015 työttömien lukumäärä nousi Helsingissä kuukausittain keskimäärin 13 prosenttia, Espoossa kasvu oli 16 prosenttia, Vantaalla 13 prosenttia ja koko maassa 8 prosenttia vuoden takaisesta. Vuoden 2016 tammikuussa työttömien määrän lisäys oli Helsingissä 7 prosenttia vuoden takaisesta ja koko maan tasolla kasvua oli enää 2 prosenttia. Joulukuussa 2015 Helsingissä oli 41 700 työtöntä työnhakijaa.

Työmarkkinat Helsingissä vuonna 2015

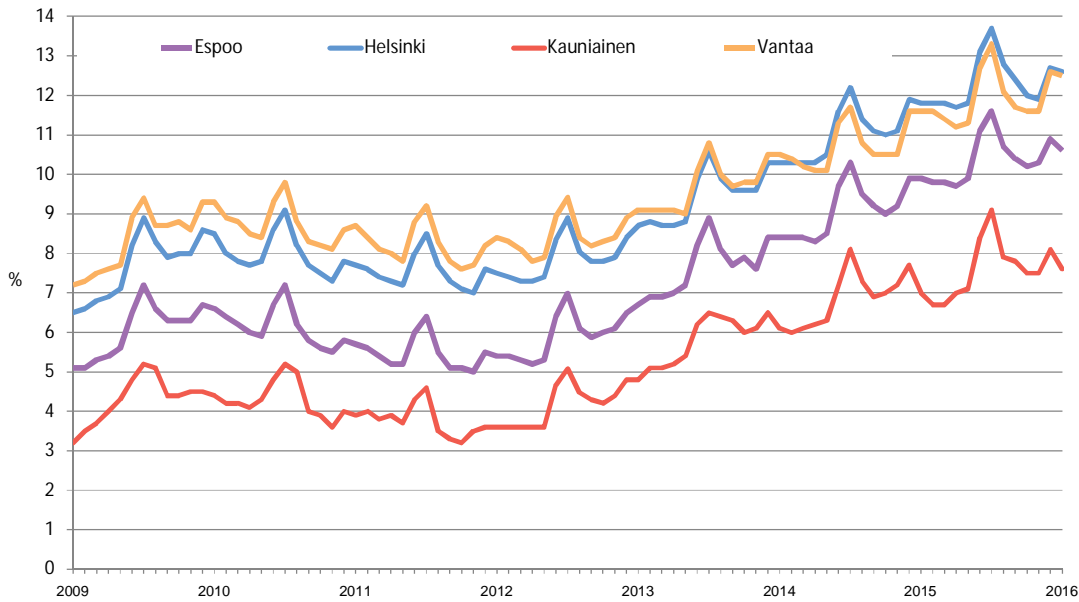
Kuvio 6. Työttömien määrän muutos (%) edellisestä vuodesta Helsingissä, Espoossa, Vantaalla, Helsingin seudulla ja koko maassa 2009–2016/1 (TEM)

Kuvio 7. Työttömät työnhakijat Helsingissä kuukauden lopussa 2000–2016/1 (TEM)

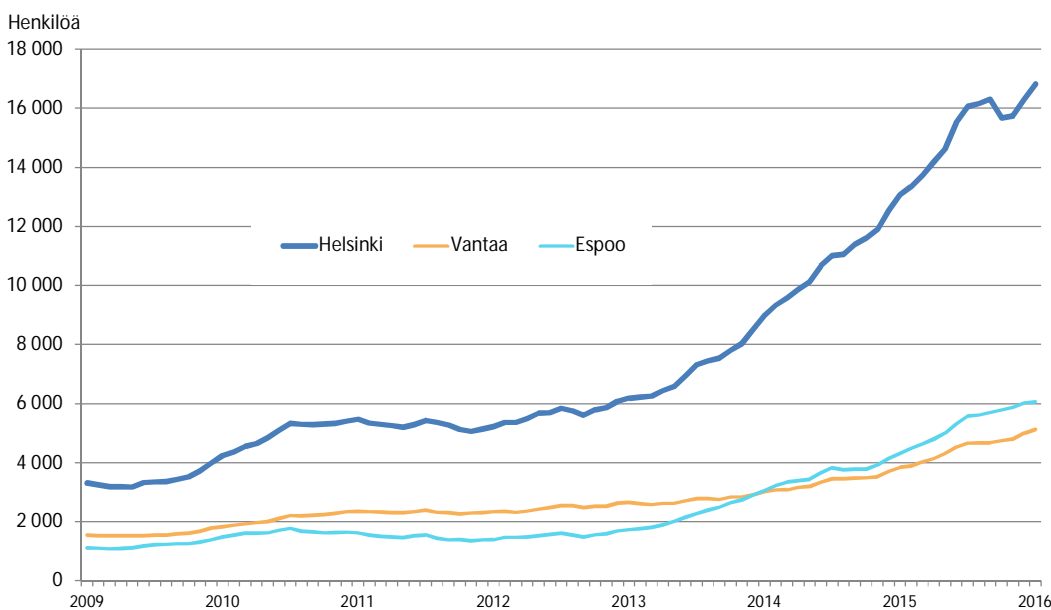
Kuvio 8. Työttömyysaste pääkaupunkiseudun kunnissa kuukausittain vuosina 2009–2016/1 työ- ja elinkeinoministeriön tietojen mukaan

Pitkäaikaistyöttömiksi lasketaan henkilöt, joiden työttömyys on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään vuoden. Vuoden 2015 lopussa pitkäaikaistyöttömien määrä oli Helsingissä 30 prosenttia korkeampi kuin vuotta aiemmin. Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä oli 39 prosenttia ja lukumääräisesti heitä oli Helsingissä lähes 16 300.

Suhteellisesti pitkäaikaistyöttömyyden kasvu on ollut voimakkainta Espoossa. Vuonna 2015 kasvua kertyi Helsingissä keskimäärin 41 prosenttia, Espoossa 46 prosenttia ja Vantaalla 33 prosenttia vuodesta 2014. Espoo ohitti lukumääräisesti Vantaan pitkäaikaistyöttömien määrässä vuoden 2014 alussa.

Kuvio 9. Pitkäaikaistyöttömien määrä Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla vuosina 2009–2016/1 (TEM)

Nuorten työttömyystilanne

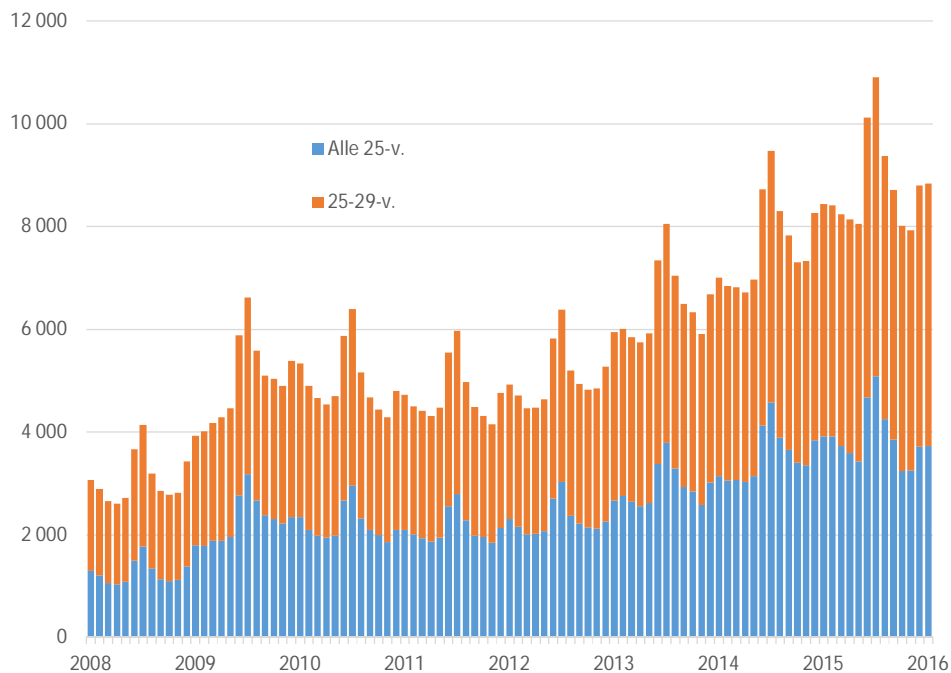
Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietojen mukaan alle 25-vuotiaiden työttömien määrä kaksinkertaistui Helsingissä vuoden 2009 aikana. Syksyllä 2010 nuorisotyöttömien määrä kääntyi laskuun, ja tasaantui muutamaksi vuodeksi. Vuosien 2013–2014 aikana nuorten työttömien määrä kasvoi jälleen rajusti. Vuoden 2015 syksyllä trendi kääntyi; lokakuussa 2015 alle 25-vuotiaita työttömiä oli Helsingissä 5 prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin, suuntaus pysyi samana vuoden loppuun ja tammikuussa 2016 nuorten työttömien määrä oli edelleen 5 prosenttia pienempi kuin vuoden 2015 alussa. Vuoden 2016 tammikuussa nuoria oli työttöminä työnhakijoina yli 3 700, heistä alle 20-vuotiaita oli lähes 550.

Alle 25-vuotiaiden työttömien määrän väheneminen on tapahtunut korkeintaan perusasteen koulutetuilla tai koulutustaustaltaan tuntemattomilla, jotka ovat useimmin maahanmuuttajanuoria. Osa näistä nuorista on päässyt opiskelemaan ammatillista tutkintoa, ja osa päässyt työkokeiluun tai muuhun vastaavaan tukitoimeen. On myös mahdollista, että joukossa on nuoria, joilla työnhaku on keskeytynyt muista syistä, esim. tehallinnon toimesta.

25–29-vuotiaiden työttömien määrä kasvoi vuonna 2015 keskimäärin 19 prosenttia vuoden takaisesta. Tässä ikäryhmässä työttömien määrä on ollut nousussa vuoden 2012 kesästä saakka. Lukumääräisesti 25–29-vuotiata työttömiä on enemmän kuin alle 25-vuotiaita; vuoden 2016 tammikuussa 25–29-vuotiaita työttömiä työnhakijoita oli 5 100. Tässä ikäryhmässä moni on jo kouluttautunut ammattiin, ja he omaavat täten riittävät valmiudet työmarkkinoille. Vastavalmistuneiden työttömyys on kasvanut voimakkaasti ja työhön pääsy viivästyy yhä useammalla.

TEM:n aineistosta laskettu työttömyysaste helsinkiläisille alle 25-vuotiaille oli vuoden 2015 lopussa 9,8 prosenttia (ennakkotieto⁹). 25–29-vuotiaiden työttömyysaste oli 10,9 prosenttia ja alle 30-vuotiaiden työttömyysaste oli 10,5 prosenttia.

Kuvio 10. Alle 30-vuotiaiden työttömien määrä Helsingissä kuukausittain vuosina 2008–2016/1 (TEM)

⁹ Ikäryhmittäisen työttömyysasteen laskemisessa käytetty työvoiman määrä on Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston vuoden 2013 lopun tieto. Työttömien määrä on TEM:n vuoden 2015 joulukuun luku.

Laatuseloste

Aineistot

Tilastokeskuksen työvoimatutkimus noudattaa ILO:n ja Eurostatin edellyttämiä käytäntöjä. Työvoimatutkimus (Labour Force Survey) kerää tilastotietoja 15–74-vuotiaan väestön työhön osallistumisesta, työllisyydestä ja työttömyydestä sekä työvoiman ulkopuolisten toiminnasta.

<http://www.tilastokeskus.fi/til/tyti/index.html>.

Työvoimatutkimuksen tiedonkeruu perustuu Tilastokeskuksen väestötietokannasta kahdesti vuodessa satunnaisesti poimittuun otokseen. Kuukausittainen otos on koko maan tasolla noin 12 000 henkeä ja tiedot kerätään tietokoneavusteisilla puhelinhaastatteluilla.

Helsingin ja Helsingin seudun tiedot perustuvat erillistilaukseen. Helsingin aineisto on vuosineljänneksen keskiarvo ja Helsingin otoskoko on 3 kk:n ajalla noin 4 100 henkilöä ja Helsingin seudun noin 9 000. Alueittaisia lukuja voidaan tulkita suuntaa antavina; kuntatasolla ilmenee satunnaisvaihtelua.

Määritelmät:

- Työllinen on henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä vähintään tunnin rahapalkkaa tai luontaisesti vastaan tai voittoa saadakseen, tai on ollut tilapäisesti poissa työstä. Tutkimusviikolla työstä pois ollut henkilö lasketaan työlliseksi, jos poissaolon syy on äitiys- tai isyysvapaa tai oma sairaus tai jos poissaolo on kestänyt alle 3 kuukautta. Työlliset voivat olla palkansaajia, yrittäjiä tai samassa kotitaloudessa asuvan perheenjäsenen yrityksessä palkatta työskenteleviä.
- Työvoimatutkimuksen määritelmän mukaan henkilö on työtön, jos hän on työtä vailla, hakenut 4 viikon aikana aktiivisesti työtä ja on työhön käytettävissä 2 viikon sisällä.

Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilasto perustuu työ- ja elinkeinotoimistojen (TE-toimisto) asiakkaista koottuun aineistoon: TE-toimistoihin ilmoittautuneista työnhakijoista ja työnantajien TE-toimistoihin ilmoittamista avoimista työpaikoista. Työnvälitystilaston tiedot kuvaavat kuukauden viimeistä arkipäivää. Tilasto perustuu lainsäädäntöön ja hallinnollisiin määräyksiin. <https://www.tem.fi/tyo/tyonvalitystilasto>.

- Työtön työnhakija on henkilö, joka ei ole työsuhteessa eikä työttömyysturvalain 2 luvussa tarkoitetulla tavalla työllistyy päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole työttömyysturvalain 2 luvussa tarkoitettu päätoiminen opiskelija. Työttömänä pidetään myös työsuhteessa olevaa, joka on kokonaan lomautettu tai jonka säännöllinen viikoittainen työskentelyaika on alle 4 tuntia. Päätoimisia koululaisia ja opiskelijoita ei lueta työttömiksi myöskään lomien aikana.

Lisää tietoa Työvoimatutkimuksen ja työnvälitystilaston eroista

http://www.tilastokeskus.fi/til/tyti/tyti_2006-02-07_men_002.html

TIEDUSTELUT

Minna Salorinne, puh. 09 310 36 412

JULKAISIJA

Helsingin kaupungin tietokeskus
PL 5500
00099 Helsingin kaupunki

SÄHKÖPOSTI

etunimi.sukunimi@hel.fi

ISSN-L 1455-7231

ISSN 1796-721X